

nede i Sønderjylland. Men det, vi har peget paa, er, at det nødvendigvis maatte gøre et for Danmarks Stilling til dets sydlige Nabo ugunstigt Indtryk, at vi nu pludselig skabte nele vor Militærordning om: midtil naar hele Tyngdepunktet ligget her paa Sjælland, nu, med de forandrede Flaade-forhold, hvorunder vi ikke længere behøver at beskytte Sjælland, fordi visse Magter vil være i Stand til med deres Flaader at yde saadan Beskyttelse, opgiver vi alt, hvad der overnovedet kan tilsigte en Art militær Styrke paa Sjælland, lægger paa Sjælland det lille Bevogtningskorps, som vi i tidligere Tid navde i Jylland, men samler de to Trediedele af Styrken i den jydsk-fynske Del af Landet, beregnet paa at føre et Forsvar ved Sydgrænsen. Det er jo hele den Begrundelse, der har været ført fra Regeringens Side, fra Forsvarsministeren, fra Ordføreren for Partiet Venstre (I. A. Hansen). Og samtidig har man peget paa, at vi ikke selv vilde kunne forsvare denne Sydgrænse, men man haabede paa, at naar vi opstillede en Styrke til et effektivt Forsvar derne, skulde der komme Hjælpere, og der er ingen Tvivl om, at de Hjælpere, man i saa Henseende tænker paa, er dem, der i den forløbne Krig har staaet som Tysklands Modstandere. Jeg anser ikke denne Holdning for stridende mod Danmarks Rettigheder som Stat — selvfølgelig har vi Lov til det —, men jeg anser det for en uklog Holdning, og jeg vilde tro, det vilde have været heldigt for Landet, om Udenrigsministeren havde deltaget i de Bestræbelser, som antagelig, efter de hidtil faldne Udtalelser, vil blive udfoldet fra Flertallet i begge Rigsdagens Ting for at opnaa en Forandring af den uligelige Karakter, som det foreliggende Regeringsfor-slag har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: De sidste Bemærkninger, den højtærede Udenrigsminister fremsatte, havde formentlig Sigte paa mig. Jeg indrømmer, at jeg i denne Debat ikke rigtig har klinget med i Symfonien, men har skurret lidt som en enlig Dissonans; det er hændt mig før, og det kommer sikkert til at hænde mig tiere i dette Ting. Den højtærede Udenrigsministers Trusel om, at det var udelukkende en privat Sag mellem mig og mine Vælgere, afskrækker mig ikke, thi jeg føler mig overbevist om, ikke alene at jeg har mine Væl-

gere bag mig, men ogsaa at de Synspunkter, jeg har gjort gældende, er noget, som i høj Grad interesserer hele den danske Offentlighed. Og jeg kan trøste den højtærede Udenrigsminister med, at de Meddelelser, som jeg havde tænkt det muligt at give det høje Ting i Forgaars Aftes, da det er Meddelelser, som for to Maaneder siden har staaet offentliggjort i franske Blade og i den franske Rigsdagstidende, skal jeg til-lade mig i Morgen og i de følgende Dage direkte gennem Pressen at gøre den danske Offentlighed bekendt med; saa bliver den meget bedre underrettet, end naar den faar et ukorrekt, utilstrækkeligt og misvisende Referat i Bladene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil kun i denne korte Bemærkning sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at naar han Gang paa Gang denne Sag søger at identificere Spørgsmaalet om hans og den da siddende Regerings Handlinger og Bedømmelsen deraf med den nationale Sag, som det ærede Medlem sagde, saa tror jeg, det beror paa en Misforstaaelse.

Udenrigsministeren (Harald Scavenius): Naar det ærede Medlem Hr. P. Munch beklagede, at jeg af partipolitiske Grunde ikke vilde gaa ind paa det af ham rejste Spørgsmaal, saa synes jeg, at han ved den Udtalelse, han fremsatte bagefter, gav mig absolut Ret, og jeg finder, at det vilde være heldigt, om man fulgte det Raad, jeg tillod mig at give, og maaske noget be-grænsede den partipolitiske Udnyttelse af Forholdene saavel i Fortiden som i Nutiden. Ud fra det Synspunkt, som jeg har den Pligt at forfægte i dette høje Ting, maa jeg udtrykke en Beklagelse af de Udtalelser, det ærede Medlem kom med, naar han direkte tog Sigte paa, at den nuværende Regering baserede Landets Eksistens paa en mulig Alliance eller Orienteringspolitik. Det ved det ærede Medlem er fuldkommen urigtigt.

Naar det ærede Medlem Hr. Holstein meldte sig, saa viser det, at det, jeg sagde om ham, havde bidt, og jeg venter med Interesse paa en ny Serie af de Artikler, som det ærede Medlem i saa rigt Maal strør ud over Landet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.